

مانع برای توسعه است باور پذیر شده است اما جزیره کوچک ۵ میلیون نفری سنگاپور این باور عمومی را به چالش کشیده است. این موضوع به تناقض نمای سنگاپور معروف است.

تناقض نمای سنگاپور: سنگاپور به شدت در معرض شوک های خارجی است و منابع طبیعی اندکی نیز دارد اما در عین حال نرخ های رشد اقتصادی بالا، درآمد سرانه بسیار بالا دارد. در این کشور حتی وجود شرکت های چندملیتی باعث ناتوانی آنان در ایجاد یک اقتصاد مقاوم نشده است. لذا در برابر این باور عمومی که کشور های کوچک به سادگی از تکان های خارجی اثر می پذیرند و قدرت تاثیر گذاری بیرونی کمی دارند، تناقض ایجاد کرده است.

مدل توسعه در سنگاپور: تجربه به توسعه در این کشور بعد از تحمل سال ها استعمار بریتانیا در سال ۱۹۶۳ و در پی استقلال از قدر آسیون مالزی در سال ۱۹۶۵ آغاز شد. اگر چه واکاوی جنبه های مختلف تلاش سنگاپور برای دستیابی به یک اقتصاد پیشتاز و مقاوم نیاز به پژوهشی وسیع دارد اما در باز خوانی برخی متون منتشر شده در مورد اقتصاد این کشور به چند موضوع مهم

خاص قومی به نظام واحدی ملحق شدند. دروس زبان انگلیسی به خوبی تدریس می شد و بعدها مدارس فنی و حرفه ای و سپس نظام آموزش عالی و جذب دانشجویان خارجی برای ارتباط خوب با جهان مورد توجه قرار گرفت. هم اکنون بیشتر نیروی کار در این کشور متخصص هستند و نیروی کار عادی گاه از خارج تامین می شود. اقتصاد سنگاپور به لحاظ تاب آوری مورد توجه اقتصاد دانان قرار گرفته است. بریگو گلیو در مقاله خود در مورد تاب آوری به موضوع تناقض نمای سنگاپور اشاره کرده است و ضمن بررسی خود اقتصاد سنگاپور را اقتصاد تاب آور و در عین حال آسیب پذیر قلمداد کرده است؛ آسیب پذیر به این معنا که به خاطر تعامل زیاد با دنیا (در حوزه کالا و سرمایه و نیروی کار) در معرض شوک های فراوان بیرونی قرار دارد اما تاب آور از این لحاظ که با برخورداری از ساخت داخلی قوی و سیاست های درست به خوبی در برابر آسیب های مختلف مقاومت می کند. کی جین نیز در سال ۲۰۰۰ عملکرد اقتصاد سنگاپور را در مقایسه با بحران مالی شرق آسیا در سال ۱۹۹۷ بهتر از سایر کشور ها ارزیابی کرده است.

مرکز پژوهش های
مجلس شورای
اسلامی با توجه به
سیاست های ابلاغی
اقتصاد مقاومتی
شاخصی برای
سنجش آن ذیل ۸
محور کلی ارائه کرده
است

